

Živoříme v temné díře,
snažíme se v dobré víře,
že není jiné reality;
zalézáme do ulity,
pochodeň za slunce máme,
okovy své nevnímáme,
jen já jejich tíhu zakouším,
protože už dávno dobře vím,
že tento svět je pouhý stín.

Nevzruší mě ani trochu,
když uvidím pěknou sochu,
a nepadnu tváří na zem,
nikdy ani před obrazem,
herci jsou mi všichni k smíchu,
před hudbou dám přednost tichu,
román já si žádný nekoupím,
protože už dávno dobře vím,
že umění je stínu stín.

Z jeskyně ven...

...ze světa stínů
do říše idejí,
kdo není slepý,
má ještě naději,
že spatří slunce
a modrou oblohu,
bylo by chybou
nechat to na Bohu,
jen vlastní silou
roztrhnout řetězy
dokážeš taky,
nad sebou zvítězíš,
potlačíš sklony
k těkání za hmotou
a budeš volný,
obklopen samotou...